

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 13

Prigonirile Iudeilor

42 Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.

43 Și, după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din iudei și din prozelitii evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei și-i îndemneau să stăruie în harul lui Dumnezeu.

44 În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

45 Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocoreau.

46 Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală : „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă ; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întorcem spre Neamuri.

47 Căci așa ne-a poruncit Domnul : „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”

48 Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut.

49 Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.

50 Dar iudeii au întărit pe femeile cucernice

cu vază și pe fruntașii cetății, au stărnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au izgonit din hotarele lor.

51 Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și s-au dus în Iconia, 52 în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

CAPITOLUL 14

Pavel în Iconia

1 În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel, că o mare mulțime de iudei și de greci au crezut.

2 Dar iudeii care n-au crezut au întărit și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților. 3 Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adeverea Cuvântul privitor la harul Său și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4 Mulțimea din cetate s-a dezbinat : unii erau cu iudeii, alții cu apostolii. 5 Neamurile și iudeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mișcare, ca să-i batjocorească și să-iucidă cu pietre. 6 Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei : Lистра și Derbe și în ținutul dimprejur.

7 Și au propovăduit Evanghelia acolo.

Vindecarea unui olog

8 În Lистра era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.

9 El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el și, fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit, 10 a zis cu glas tare : „Scoală-te drept în picioare.”... [Va urma]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 253 / Duminică 6 Ianuarie 2019

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 10 IANUARIE 2019

- Lucrurile au fost întotdeauna așa aici
- Lumini peste veacuri (vol. I). Augustin
- Acestea două ne conduc în viață
- Cel mai bun și cel mai rău lucru

„ Este atins
rău de tot – zic ei –
iată-l culcat, n-are
să se mai scoale !” [PSALMUL 40 : 8]

Editorial. La început de an. În 2019 să dai lumină - pentru a salva vieți !

Statul Minnesota din America de Nord este iarna frecvent bântuit de furtuni grave de zăpadă, așa încât deja mulți călători singuratici și-au găsit moartea în preriile pustiite, pentru că n-au putut vedea doi pași în fața lor.

Și acum câțiva ani un călător se lupta într-o noapte de iarnă, mobilizându-și toate forțele, pe o asemenea vreme rea și a fost foarte aproape să se prăbușească de epuizare.

Atunci a văzut deodată în fața lui o cabană, din care răzbătea o rază de lumină. A găsit adăpost acolo și a fost salvat.

Câțiva ani după aceea, același călător a ajuns un om bogat în urma unor afaceri favorabile și a hărnicii.

El a cumpărat ferma și cabana aceluia căruia i-a datorat atunci salvarea și în locul acela a construit o casă impozantă cu un turn care era vizibil de foarte departe, în vârful căruia a fost montată o lumină care se rotea permanent.

În fiecare noapte cu furtună ea luminează până departe, ca să devină un mijloc de salvare pentru cei rătăciți.

Aici este un sfat pentru creștinii adevărați : să dorească toți cei care au găsit salvare, mântuire, pace în Mântuitorul viu și prezent, să înfăptuiască prețioasele cuvinte care sunt scrise pe un vechi far de pe coasta engleză :

„Să dai lumină - pentru a salva vieți !”

Cuvântul lui Dumnezeu exprimă acest țel al vieții creștinilor credincioși astfel : „ ... ca să fii fără vină și curați, copii ai lui Dumnezeu, neîntinați în mijlocul unei generații strâmbe și sucite, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții ...”. (Filipeni 2 : 15 – 16)

Dumnezeu ne cheamă și în acest an la relația cu o Persoană, cu Isus Christos, pe care-L putem descoperi și citindu-I Cuvântul, (Biblia, prin care El ne poate vorbi), dar și prin rugăciune, (prin care noi Îi putem vorbi) !

Fie ca Dumnezeu, (care cunoaște toate nevoile și dorințele), să facă parte de binecuvântările Lui pentru duhul, sufletul și trupul fiecărui cititor al aceste reviste ! Iar pentru cei care nu-L cunosc, ne dorim ca Dumnezeu să li Se reveleze !

LUCRURILE ÎNTOTDEAUNA AU FOST AȘA AICI ...

Un grup de oameni de știință au pus într-o cușcă cinci maimuțe și în mijlocul cuștii o scară, iar deasupra scării o legătură de banane.

Când o maimuță se urca pe scară să ia banane, oamenii de știință aruncau o găleată cu apă rece pe celelalte care rămâneau jos.

După ceva timp, când o maimuță încerca să urce scările, celelalte nu o lăsau să urce. După mai mult timp, nici o maimuță nu se mai suia pe scară, în ciuda tentației bananelor.

Atunci oamenii de știință au înlocuit o maimuță. Primul lucru pe care l-a făcut aceasta a fost să se urce pe scară, dar a fost trasă înapoi de celelalte și bătută.

După câteva bătăi nici un membru al noului grup nu se mai urca pe scară. A fost înlocuită o a doua maimuță și s-a întâmplat același lucru.

Prima maimuță înlocuită a participat cu entuziasm la baterea novicelui. O a treia maimuță a fost schimbată și lucrurile s-au repetat.

A patra și în fine a cincea au fost schimbate. În final, oamenii de știință au rămas cu cinci maimuțe care, deși nu primiseră niciodată o baie cu apă rece, continuau să lovească maimuțele care încercau să ajungă la banane.

Dacă ar fi fost posibil ca maimuțele să fie întrebate de ce le băteau pe cele care încercau să se cațere pe scară, răspunsul ar fi fost : „Nu știm. Lucrurile întotdeauna au fost așa aici ...”. [Sursa : Internet] Apostolul Pavel le-a scris creștinilor din Corint : „Pe voi înșivă încercați-vă **dacă sunteți în credință**. Pe voi înșivă încercați-vă.

Nu recunoașteți voi că *Isus Hristos este în voi ?*” (II Corinteni 13 : 5) Evaluarea vieții este o necesitate ... mai ales la început de an. Așa că pot să-mi analizez viața cu sinceritate și să mă întreb: *Este Isus în viața mea ?* Poate nu este destul să trăiesc la fel ca până acum și chiar am nevoie de-o schimbare : *Doamne Isuse, vino și în viața mea !*

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici
CAPITOLUL 2
AUGUSTIN

În scrierile sale contra pelagianismului, care tăgăduia căderea omului și păcatul din firea lui, Augustin arată că omul e corupt în firea sa și că îi este cu neputință să se mântuiască singur, dar poate fi mântuit într-un singur fel : prin harul lui Dumnezeu arătat în Cristos și că se poate bucura de acest har prin credință.

Din aceste scrieri a fost inspirat Martin Luther când a formulat învățătura mântuirii prin credință și a rupt cu catolicismul.

Augustin a fost un gigant în viața bisericească, dar nici el nu a fost desăvârșit. Și el are unele scrieri pe care nu le putem accepta.

El a pledat pentru o clasă privilegiată de clerici ; el a cerut pedepsirea celor ce se abat de la învățătura bisericii, astfel s-a născut Inchiziția : el a scris că până la judecata de apoi sufletele trec printr-un foc curățitor și de aici a luat naștere învățătura despre Purgatoriu ; el a susținut predestinația, faptul că

Dumnezeu din veci pe unii i-a rânduit pentru rai, iar pe alții pentru iad. E bine ca noi să discernem adevărul prin lumina Bibliei, iar când cineva e de altă părere, noi să rămânem lângă învățătura Bibliei.

[A se vedea Galateni 1 : 8, unde apostolul Pavel a scris : „*Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema*”. Cuvântul *anatema* înseamnă : „**Excomunicare, Afurisenie, Blestem** (Cuvânt de origine greacă).

În limba ebraică se zice **herem** și înseamnă : **„Fie omorât”**. Din *Dicționar Biblic*, Nicolae Moldoveanu]. La 28 august anulului 430, în timp ce orașul Hippo se afla asediat de Vandali, sub conducerea lui Geiseric, Augustin a trecut la cele veșnice.

El a fost ultimul prezbiter sau episcop de Hippo, căci în anul 432, orașul a fost ars de Vandali și niciodată nu s-a mai ridicat la faima ce a avut-o înainte.

Viața lui Augustin arată că Dumnezeu e gata să schimbe viața celui decăzut și să facă din ea o glorie pentru numele Său, o mare binecuvântare pentru alții, chiar peste veacuri, și să dea un renume mult mai presus de slava deșartă a lumii.

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CREȘTINȚA ȘI FAPTELE BUNE

Demult, trăia un bătrân, om cu frica lui Dumnezeu, ce-și câștiga traiul trecând călătorii, cu barca sa, de pe un mal pe celălalt al unui râu.

Într-o zi, în timp ce moșul îl trecea cu barca pe un tână, acesta observă că pe fiecare vâslă este ceva scris și întrebă :

- *De ce ai scris pe o vâslă „credință” și pe cealaltă „fapte bune” ?*

- *Fiindcă acestea două mă conduc în viață, răspunse bătrânul.*

- *Nu cred că omul are nevoie de amândouă, spuse cu îndrăzneală tână. Este de ajuns doar una după care să îți călăuzești viața : dacă faci fapte bune, ești de folos celorlalți, dacă ai credință, îți ești fie însuși de folos.*

Bătrânul nu a spus nimic, dar a început să vâslească cu o singură vâslă. Barca nu a mai avansat niciun pic, învârtindu-se în loc.

În felul acesta a înțeles tână ce-a vrut să spună omul : că acela cu suflet curat, adică luminat de credință, va avea și o viață curată, adică încărcată de roadele bunătății și milei creștinești.

Cum este sufletul omului, tot așa îi este și viața. Credința fără bunătate nu este decât ipocrizie. Cel cu adevărat credincios îl iubește pe Dumnezeu, iubindu-i pe oameni.

Faptele bune și credința sunt cele două aripi cu ajutorul cărora sufletul nostru se înalță spre Dumnezeu. Cu o singură aripă nu poți zbura !

[Pilde. Sursa : Internet]

În Biblie, Iacov a scris : „*Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice :*

„*Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă !*”, fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi ?

Tot așa și credința : dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși ...

După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă”. (Epistola sobornicească a lui Iacov 2 : 15 – 17, 26)

COLȚUL COPILOR

Cel mai bun și cel mai rău lucru din lume

Un domnitor trimise odată pe unul din servitorii săi la piață cu porunca de a-i cumpăra cel mai bun lucru din lume. După câțva timp, servitorul se întoarse aducând într-o sacoșă ceva de mărime mică.

„*Ai cumpărat ceea ce ți-am poruncit ?*”, îl întrebă domnitorul. „*Da, stăpâne. Ți-am cumpărat ceea ce ai dorit, îi spuse servitorul. Privește !*” Curios, stăpânul se uită la ceea ce aduse servitorul în pachetul pe care tocmai îl despachetă.

La prima vedere nu era nici aur, nici argint și nici vreun alt obiect prețios. Țăranul fusese la un măcelar de unde cumpărase o limbă de bou.

„*Iată, stăpâne ! Am cumpărat ce ai dorit : cel mai bun lucru din lume, o limbă. Cu ea, mama îi mângâie mereu pe copiii ei, când plâng.*

Cu ea, crainicul anunță victoria armatelor tale asupra dușmanilor. Cu ea, învățații lumii transmit înțelepciunea lor elevilor.

Și limba ta nu este oare instrumentul cu care stăpânești peste supușii tăi, vorbești adevărul și dreptatea și îl preamărești pe Dumnezeu ?”

„*Bine ai grațit. Dar acum mergi și cumpără-mi cel mai rău lucru din lume*”.

Servitorul plecă și din nou, nu peste mult timp, se întoarse cu un pachet asemănător.

„*Ai cumpărat ceea ce ți-am poruncit ?*”, îl întrebă domnitorul. „*Da, stăpâne, ți-am cumpărat, îi răspunse servitorul. Privește !*”

Servitorul scoase pachetul afară, îl despachetă și, spre surprinderea stăpânului, îi spuse : „*Stăpâne, un lucru mai rău decât această limbă n-am găsit.*

Cu ea, oamenii se jignesc și se supără unii pe alții. Cu ea vorbesc urât și injură. Ea servește spre a spune minciuni și de secole aduce suferința între oameni”.

„*Într-adevăr, ai dreptate*”, îi răspunse stăpânul. Și a poruncit să fie răsplătit cu multe daruri.

[Preluat din : *Să educăm prin pilde și povestioare* de Daniel Ciobanu] Avem gură, cum avem de gând să o folosim în anul 2019 ? Depinde de gândire ...

**VĂ DORIM CA DUMNEZEU SĂ
VĂ DEA O VIAȚĂ
BINECUVÂNTATĂ !**